

Sóng Gió Yên Lặng

Cảm hứng Mc. 4,35-41

B-XII

Thanh Bình

T.K. 1 Một hôm, khi ánh chiều tà, Thầy
(trần) gian lắm cơn luy phiền, cuộc

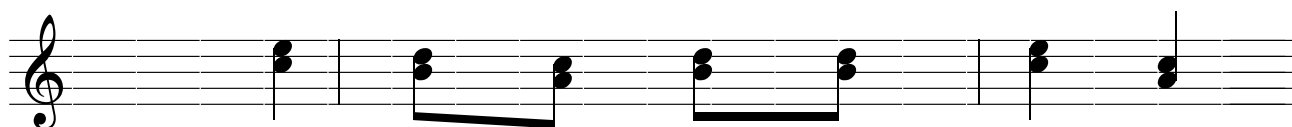
trò lướt sóng ra khơi. Bỗng đâu một cơn bão
đời sóng gió liên miên. Nguyện xin Ngài thương nhớ

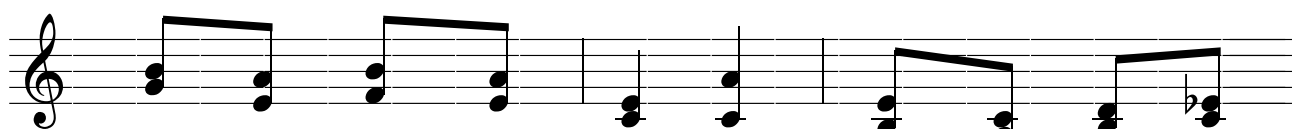
tố, đẩy xô thuyền đời ngã nghiêng. Trần

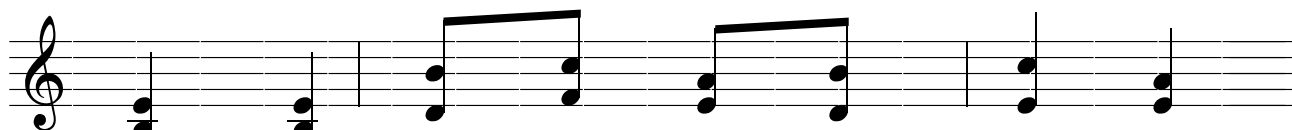
đến giúp con thoát mọi nguy nan.

Đ.K. Hãy tin vào Con Thiên Chúa, Hãy

tin vào Đấng nhân từ, Hãy tin Ngài sẽ cứu

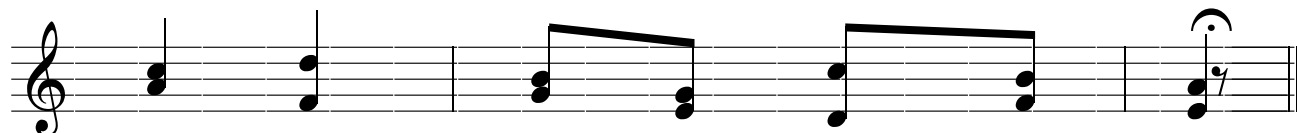
chữa, khỏi cơn bão bùng giông tố. Vì

xưa Chúa đã lên tiêng, Biển xanh im lặng như

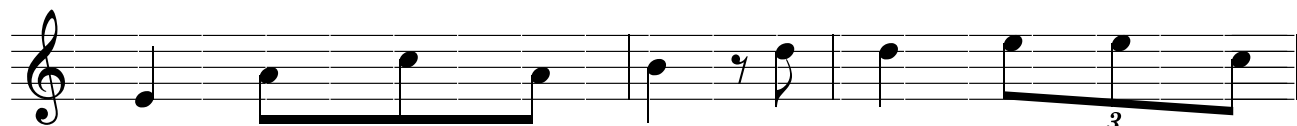
tờ. **Hỡi** ai đời đây sóng

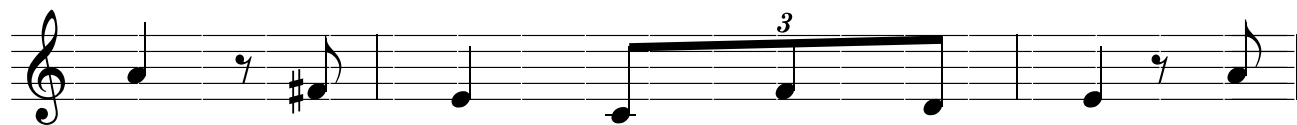
gió, **Hãy** đến cùng Chúa **GIÊ SU**

T.K. 2 **Đời** con bão giông tư bề, như

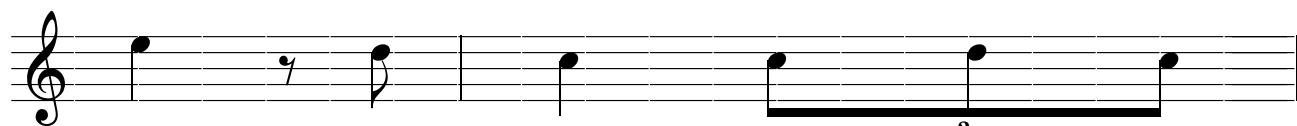
thuyền trên chốn đại dương. Mang thân lữ khách bên

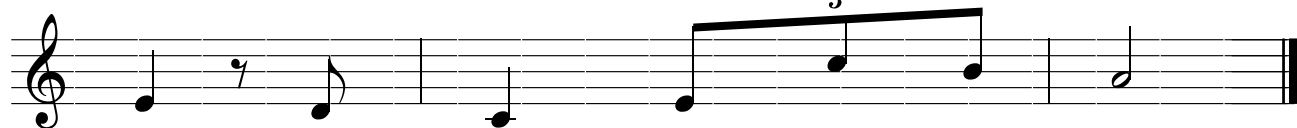
đường. Ba thù phủ kín đường đi Con

tin Chúa ở bên con. Cho dù Ngài không lên

tiếng, Như là Ngài đang mê

ngủ, Nhưng thật Ngài thức bên con.